

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om ændring af lov om opfindelser ved offentlige forskningsinstitutioner. (Erhvervsmæssig nyttiggørelse af rettigheder m.v.).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsættelse 30.10.2008. 1. behandling
13.11.2008. Betænkning 03:12.2008).

Kl. 17:29

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af lov om vandforsyning m.v. og lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder. (Regulering af afgift til drikkevandsbeskyttelse m.v.).

Af miljøministeren (Troels Lund Poulsen).
(Fremsættelse 30.10.2008. 1. behandling
07.11.2008. Betænkning 10.12.2008).

Kl. 17:30

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Torben Hansen.

Kl. 17:30

(Ordfører)

Torben Hansen (S):

Socialdemokratiet lægger afgørende vægt på, at danskernes drikkevand er rent, og at danskernes fælles ressource – grundvandet – får den allerhøjeste beskyttelse. Med det lovforslag, L 47, som vi andenbehandler i dag ...

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg må bede om lidt mere ro i Folketingssalen. Det er ikke fair over for taleren på talerstolen, at der er så meget uro.

Kl. 17:30

Torben Hansen (S):

Jeg vil gerne sige, at jeg er enig med formanden.

Det lovforslag, L 47, som ligger foran os i dag, vil ifølge kommunerne og ifølge vandværkerne føre til det stik modsatte, nemlig en forringet beskyttelse af danskernes grundvand. Det er Socialdemokratiet enig med dem i.

Ved selve førstebehandlingen af lovforslaget, som var den 7. november, var der rent faktisk et flertal uden om regeringen, der sagde, at den her model med, at det skulle DUT'es, ikke duer, fordi det ville underkompensere de kommuner, der har de store drikkevandsinteresser, og det ville overkompensere de kommuner, der rent faktisk ikke har noget grundvand, som de skal lave indsatsplanlægning efter. Så regeringen blev sendt tilbage for at lave en ny forhandling med KL om at få strikket en finansieringsordning sammen, sådan at det er de kommuner, der har udgifterne til indsatsplanlægning, der rent faktisk også er de kommuner, der bliver kompenseret for deres udgifter. Dansk Folkeparti var rent faktisk med i det flertal, der var den 7. november, som tvang regeringen tilbage for at forhandle med KL.

Det; vi desværre kan se i dag, er, at der har været forhandlet på skrømt, og at regeringen nu åbenbart, fordi Dansk Folkeparti er vendt hundrede og firs grader, har flertal for en ordning, der rent faktisk vil medføre, at de kommuner, der har udgifterne til beskyttelse af drikkevandet, ikke får dækket deres omkostninger.

Oven i det hele kan vi også konstatere, at der i det notat, som Miljøministeriet sendte over til sagens behandling, nemlig bilag 5, står, at Kommunernes Landsforening har tilkendegivet, at kommunerne skal kompenseres på normal vis over DUT-systemet, hvis der fastsættes en statslig afgift. Det er i mindste fald en fuldstændig uvederhæftig udlægning af notatet fra KL og af det, kommunerne har sagt, for det, kommunerne har sagt, er, at de vil have en hjemmel til individuelt at fastlægge afgifterne sådan, at de kommuner, der har grundvandet og ansvaret for at beskytte det, også bliver kompenseret for det, men at det kun er i yderste nødstilfælde, at de vil acceptere DUT-ordningen. Det står der klokkeklart i kommunernes notat, som har været

baggrunden for mødet, men det bliver i Miljøministeriets udlægning til, at de tilslutter sig modellen. Jeg synes, at det nærmer sig det fuldstændig uvederhæftige.

Vi synes, og jeg tror også, at jeg kan sige det på vegne af resten af oppositionen, at der spilles hasard med indsatsplanlægningen. På den baggrund har oppositionen stillet et ændringsforslag her til andenbehandlingen, der rent faktisk vil imødekomme kommunernes ønsker, og som rent faktisk også vil sikre, at de kommuner, der har udgifter til beskyttelsen af danskernes fælles ressource, nemlig vores drikkevand, rent faktisk også bliver kompenseret for det. Jeg vil derfor gerne anbefale, at det samlede Folketing stemmer for det ændringsforslag, som er stillet af oppositionen. Det er faktisk ret godt. Prøv at læse det!

Kl. 17:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Jeg skal igen bede om lidt mere ro i Folketingssalen af hensyn til dem på talerstolen og af hensyn til folk, der hører på. Fru Ida Auken.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Ida Auken (SF):

Nu har hr. Torben Hansen jo redegjort ganske godt for det her forløb, men jeg synes altså, at vi lige skal opsummere et par af de vigtigste ting.

Kommunernes Landsforening siger om det her forslag, at det er et katastrofalt forslag. Det hører vi endda fra formanden for Kommunernes Landsforenings Miljø- og Teknikudvalg, der er en Venstremand. Jens Stenbæk siger, at det her er et virkelig, virkelig dårligt forslag, og vi diskuterer i dag et lovforslag, som man ikke engang rigtig kan begrunde er fuldstændig nødvendigt. Vi er ved at vedtage et lovforslag, som man laver, fordi Justitsministeriet er tilbøjelig til at mene noget. Det er ikke engang et hundrede procent nødvendigt forslag, vi står og vedtager i dag. Det vil sige, at lige nu er vi ved at lave et lovforslag, der gør, at de kommuner, der har mange mennesker og lidt grundvand, får mange penge til en kortlægning. De kommuner, der har meget grundvand og få personer, får meget få penge. Hvad tror man så, at der kommer til at ske ude i de kommuner, som skal kortlægge grundvandet? Tror man, at de begynder at tage penge fra skoler og fra ældrepleje osv. for at kortlægge grundvandet? Nej, det er der ikke nogen, der tror. Og derfor ved vi også godt, at det her kommer til at gå ud over grundvandsbe-

skyttelsen. Det er fuldstændig det samme, som KL siger, og derfor synes jeg da også, at man må lytte til høringssparterne.

Da vi havde førstebehandlingen af det her lovforslag, var hr. Jørn Dohrmann også fuldstændig på den linje. Jeg kan citere flere forskellige ting fra hans indlæg, hvor det lå hr. Jørn Dohrmann enormt meget på sinde at høre, hvad Kommunernes Landsforening så havde at sige, men Dansk Folkeparti har åbenbart så lidt indflydelse på regeringen og på dens miljøpolitik, at man intet kan få igennem, så det var nok, at regeringen ligesom bare holdt et kort møde med Kommunernes Landsforening og ikke engang vendte tilbage til dem. Det er nok for hr. Jørn Dohrmann til at vende på en tallerken og nu gå med på et forslag, som han tidligere har kaldt både skævvridende og dårligt. Det er ikke ret meget ryggrad at have, er jeg nødt til at sige til hr. Jørn Dohrmann. Det synes jeg sådan set er pinligt.

Så er der altså hele processen omkring det her, nemlig at vi får et notat fra ministeriet, hvor man gengiver KL direkte uvederhæftigt. Det synes jeg simpelt hen er inderlig pinligt. Og så viser det sig, at Danmarks Naturfredningsforening har skrevet et høringssvar, som ikke er kommet med ud med lovforslaget. Hvor blev det af? Det vil jeg da gerne spørge ministeren om. Hvor blev Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar af?

Til sidst kan man jo spørge: Hvis det her er for at løse et problem, hvor man er bange for at komme i konflikt med grundloven og er bange for, at det her er en skat i grundlovsmæssig forstand, hvorfor lytter man så ikke til KL? Hvad er der i vejen med KL's forslag, som løser det her problem, og som sørger for, at pengene kommer derhen, hvor opgaverne også er?

Kl. 17:37

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen.

Kl. 17:37

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu er der jo mange elementer i den her sag, man kan tage udgangspunkt i. Den ene ting er selvfølgelig forløbet, som jo, som det er blevet sagt, ikke har været ret smukt, men det er også en sag, som indholdsmæssigt har ganske meget betydning. For hvad ville konsekvenserne af at vedtage det lovforslag, der ligger her, uden det ændringsforslag, som oppositionspartierne har

stillet, være? Det vil være, at en række kommuner rent faktisk ikke ville kunne få dækket deres udgifter til at sikre rent grundvand. Det er jo kernen i det her.

Jeg vil bare sige, at det jo sker i forlængelse af, at et flertal her i Folketinget i forbindelse med kommunalreformen åbnede for muligheden for, at kommunerne kunne gå over til at rense drikkevandet i stedet for at fremskaffe rent, urensset drikkevand. Og det er jo klart, at når der er en række kommuner, som i dag leverer drikkevand og i fremtiden skal levere drikkevand, der med det her forslag vil blive underfinansieret, så vil det i realiteten være et spørgsmål om, at det danske grundvand vil komme i fare.

Det var jo også det, der fik hr. Jørn Dohrmann til under førstebehandlingen – på, jeg vil næsten sige blændende vis – at redegøre for, hvilke alvorlige konsekvenser det her lovforslag vil få. Da var hr. Dohrmann ikke i tvivl om, at det her var et rigtig dårligt forslag. Det var det jo bl.a., fordi, som hr. Jørn Dohrmann også påpegede, det ville betyde, at der ville være kommuner, som ville blive rigtig dårligt stillede på baggrund af den her lovgivning.

Lad os bare tage et enkelt eksempel: I dag er det sådan, at Esbjerg Kommune henter sit vand fra Vejen Kommune. Årsagen er den, at man ikke har noget rent drikkevand i Esbjerg. Men hvis man vedtager det her lovforslag, vil de midler, der skal bruges til at beskytte grundvandet fremover, ensidigt gå til Esbjerg Kommune, og Vejen Kommune vil lide skade. Også en række andre mindre kommuner, som spiller en vigtig rolle i grundvandsforsyningen, vil altså kunne komme til at lide skade, hvis man skulle vedtage lovforslaget uden at tage det ændringsforslag, som vi har været med til at stille, med.

Når man så lægger mærke til den interessante kovending, der er sket hos hr. Jørn Dohrmann, må man jo stille sig selv spørgsmålet: Hvorfor? Findes forklaringen i, at Dansk Folkeparti har fået det, de skal have i år, og at det i virkeligheden også er betalingen i den sag, vi behandlede før, vi ser her? Selvfølgelig kan hr. Jørn Dohrmann og Dansk Folkeparti ikke, når de har fået deres vilje i den såkaldte tunesersag, bruge politisk kraft og energi på at beskytte grundvandet. Eller er det sådan, at det er nogle af de erhvervsinteresser, som har givet udtryk for, at de synes, at de betale for meget til grundvandet, som har sagt: Nu må vi hellere sikre os, at indbetalinger på det her område bliver begrænsede i fremtiden; vi sikrer os, at staten kan forhindre, at

man i givet fald sætter beløbene op og opkræver det, der skal i kassen?

Under alle omstændigheder er det sådan, at konsekvenserne af det her lovforslag er, som det er beskrevet af Kommunernes Landsforening, og som det også er beskrevet af nogle af de miljøinteresseorganisationer, der er på området, nemlig at det, som vi i grunden troede var sådan en ægte dansk kerneværdi – beskyttelsen af rent grundvand som drikkevand i Danmark, noget, der indimellem kan bringe folk ret højt op – sælger man så ud af af grunde, som fortaber sig fuldstændig.

For kendsgerningen er jo, at der ligger et ændringsforslag til det lovforslag, som vi behandler i dag. Dette ændringsforslag vil sikre, at kommunerne kan opkræve præcis de beløb, de har brug for til at sikre grundvandet, og ikke en krone mere. Noget bedre kunne man vel i grunden ikke forestille sig, frem for at opkræve det som en skat, som så fordeles lidt vilkårligt ud til kommunerne.

Kl. 17:41

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører i rækken er hr. Jørn Dohrmann. Værsgo.

Kl. 17:42

(Ordfører)

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for muligheden for at få præciseret nogle af tingene.

Til dem, der har været meget opmærksomme i denne sag, skal jeg sige, at det er rigtigt, at jeg i starten var imod, at man lavede den her model. Jeg ønskede, at KL fik et møde med regeringen for at få præciseret, hvad det egentlig var, man mente i KL, og vi ved alle sammen, at det møde har været afholdt.

Om man så er enig i det resultat, der foreligger nu, er en helt anden ting. Det, vi må forholde os til, er, at regeringen her har fremsat et forslag til, hvordan tingene skal finansieres efter regeringens mening. Og vi må jo også sige til hr. Per Clausen, at uanset hvem det er, der betaler, og uanset hvor man får pengene fra, bliver pengene jo lagt ind til fordeling i forbindelse med opgaven her. Det kan så diskuteres, om det er den bedste måde, man har lagt op til, at alle udgifter bliver dækket, men så må vi se på hele DUT-fordelingsprincippet og se på, om udgifterne altid bliver fordelt helt retfærdigt. Det må vi nok svare nej til, for ellers havde vi nok heller ikke behov for at diskutere den slags ting.

Jeg mener bare, at som situationen har udviklet sig, har KL sådan set snorksovet i timen efterfølgende. De har i hvert fald ikke rettet direkte henvendelse til mig og sagt: Nu skal I høre, mødet forløb sådan og sådan, og vi ønsker, at der skal ske en anden fordeling. At sende en pressemeddelelse her til morgen er lidt slapt fra KL's side, og det viser jo også helt tydeligt, at KL repræsenterer alle 98 kommuner, og at man ikke har det, jeg vil kalde et fælles standpunkt på området.

Det er nok sådan, at vi her i Folketinget ikke altid kan gøre alle lige tilfredse og ikke kan yde millimeterretfærdighed, og derfor har vi også DUT-princippet. Men mødet er afholdt, så regeringen har holdt det løfte, den gav, bl.a. her fra talerstolen, om, at man ville afholde det. Så er det altså op til parterne at blive enige, og ellers vil vi selvfølgelig lægge os op ad den måde at fordele pengene på, som man nu har fundet frem til, og som vi står med i dag.

Jeg indrømmer blankt, at ikke alle omkostninger i alle kommuner bliver dækket, og at det vil ramme skævt på nogle områder. Men vi er også nødt til at se på, hvordan vi kommer videre, når to parter ikke kan blive enige.

Kl. 17:44

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Ordføreren bedes blive i nærheden af talerstolen. Der er tre, der har indtegnet sig til korte bemærkninger, og mens roen sænker sig i salen, skal jeg give plads til den første.

Værsø til fru Ida Auken.

Kl. 17:44

Ida Auken (SF):

Nu gør jeg noget lidt utraditionelt. Jeg tager min computer med på talerstolen, for der ligger sjovt nok en mail fra Kommunernes Landsforening til bl.a. hr. Jørn Dohrmann. I den mail står der, hvordan mødet mellem regeringen og KL forløb, og det er ikke en pressemeddelelse, men en mail til hr. Jørn Dohrmann. Der står, at KL mødtes med regeringen, som fik forelagt KL's forslag og ikke tog stilling til dem, men sagde, at de skulle drøfte dem med Justitsministeriet, og derefter aldrig vendte tilbage til Kommunernes Landsforening.

At acceptere en sådan grad af hånlighed og ligegyldighed over for kommunerne kan jeg simpelt hen ikke forstå at en person som hr. Jørn Dohrmann vil være bekendt – især ikke, når man har stået ved førstebehandlingen og ført sig frem som den store mand, der nok skal komme og redde kommunerne og også har sagt det til

forskellige aviser. Men når det kommer til stykket, løber man som en kylling, og så er det da ikke mærkeligt, at man ligesom hr. Per Clausen begynder at lave motivanalyse og spekulere over, om det kunne være f.eks. en tuneserlov osv., der er blevet byttet for det her. Hvad er det dog for en måde at lave lovgivning på?

Kl. 17:45

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsø til hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:46

Jørn Dohrmann (DF):

Der er sendt en mail, og da der nu også er afholdt det her møde, er det ganske klart, som jeg ser det, at når to parter ikke kan blive enige om, hvordan sagen skal gribes an, så må de jo ligesom også forstå, at vi ikke kan detailregulere.

Når parterne har fået muligheden for at diskutere, mener jeg også, at det er KL's opgave at få svarene decideret fra regeringen. Jeg vil kalde det en opgave for regeringen og KL i forening at finde frem til en forståelse på området, og så synes jeg, at det er mærkeligt, at man bare sender en mail og siger, at her er der en opgave, som ikke er løst. Jeg forventer, at KL repræsenterer alle 98 kommuner, og jeg ville også forvente, at de havde kontakttet ordførerne, hvis de mente, der var et problem. Jeg mener, at KL har sovet i timen.

Kl. 17:47

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Fru Ida Auken for den anden korte bemærkning.

Kl. 17:47

Ida Auken (SF):

Sovet i timen? KL har fremlagt to alternative løsningsmodeller, der begge to løser det problem, som Justitsministeriet er tilbøjelig til at mene der er. Der er foreslået to modeller, og vi har endnu ikke fået fortalt, hvorfor ingen af KL's modeller kan gøre hr. Jørn Dohrmann, endsige ministeriet tilfreds. Det har vi ikke fået at vide.

Hr. Jørn Dohrmann står bare og siger, at KL må gøre sit arbejde ordentligt. Hvad skal de gøre andet end at gå til møde? Her fik de at vide, at man ville vende tilbage til dem, og så vender ministeriet ikke tilbage, men oplyser efterfølgende Folketingets partier om, at man har holdt et møde, og at KL i øvrigt mener, at det, vi gør, er udmærket, hvilket jo er i direkte modstrid med sandheden. KL er kommet med to andre forslag og siger: Hvis de alligevel drejer nakken om på os, må vi kompenseres over DUT-systemet. At det ikke oprører hr. Jørn Dohrmann,

men at han ligesom bare bøjer ryggen, siger jo bare noget om hans ryggrad.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til ordføreren for at svare.

Kl. 17:48

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg tror bare, det er vigtigt at sige, at der er mange andre situationer, hvor folk skal blive enige med regeringen, hvor det ikke kan lade sig gøre. Jeg tror, fru Ida Auken udmærket er klar over, at vi har samme problem angående batterierne. Her man heller ikke enige om, hvordan pengene skal deles ud.

Bare fordi nogle ikke kan blive enige, er det jo ikke sådan, at man bare kan læne sig tilbage og vente på, at der ingenting sker i sagen. Derfor mener jeg også helt klart, at KL har haft muligheden for at finde frem til en aftale med regeringen. Det var det, vi sagde dengang at vi gerne ville give dem mulighed for, og at de så ikke ønsker at benytte sig af den mulighed, er deres valg. Jeg mener bare helt klart, at de to parter måtte se at blive enige, hvis de ville have haft en aftale, og jeg må konkludere, at de åbenbart ikke ønskede at blive enige. Om det er KL's eller regeringens skyld, vil jeg lade det være op til fru Ida Auken at vurdere.

Kl. 17:49

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Der er endnu to indtegnet til korte bemærkninger. Den første er hr. Torben Hansen.

Kl. 17:49

Torben Hansen (S):

Nu kan jeg forstå på hr. Jørn Dohrmann, at en af årsagerne til, at man fra Dansk Folkepartis side er vendt hundrede og firs grader, er, at der er nogle, der har formastet sig til ikke at kontakte hr. Jørn Dohrmann. Jeg håber som udgangspunkt, at sager her i Folketinget ikke afgøres af, hvem der har eller ikke har kontakten til hr. Jørn Dohrmann, men af, hvad der egentlig er sund og skinbarlig fornuft.

Den sunde og skinbarlige fornuft mener jeg rent faktisk er udtrykt i det, som Kommunernes Landsforening og alle vandværksorganisationer i fællesskab siger. De siger: Jamen den her model vil føre til en dårligere beskyttelse af vores drikkevand. Så det helt grundlæggende spørgsmål til hr. Jørn Dohrmann: Når Kommunernes Landsforening, kommunerne, der står med det her til hverdag, sammen med alle vandværksorganisationerne, som står med det her til hverdag – som står med oppumpning af vand,

som også står med problemerne med beskyttelse af grundvandet – siger, at det her ikke duer, hvordan kan hr. Jørn Dohrmann så blive ved med at holde fast i, at det sandelig er meget godt?

Kl. 17:50

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo til hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 17:50

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo nok, fordi hr. Torben Hansen ikke har læst notatet fra KL. Altså, hr. Torben Hansen ved jo også godt, at det var to parter, der ligesom skulle blive enige. Det kunne de så ikke, og hvad skriver KL så i deres høringssvar? De skriver, at hvis det her forslag fra KL ikke skal gennemføres, skal kommunerne kompenseres på normal vis over DUT-systemet.

De skriver altså direkte, at hvis man ikke bliver enige om det her, så mener de, at det er DUT-princippet, DUT-systemet, som skal bruges. Jeg må jo konstatere, at de har haft muligheden for at lave en aftale – de har haft mødet. Mødet er afholdt. Det tror jeg også at hr. Torben Hansen medgiver, og der kunne man ikke finde ud af, hvordan det skulle skrues sammen. Så skriver KL jo direkte i deres høringssvar, at de ønsker at få det gennemført over DUT-systemet. Så det kan vel ikke være så vanskeligt, og det kan vel heller ikke være så svært at se, hvorfor vi beslutter os for, at det skal være DUT-systemet, der gælder.

Kl. 17:51

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Hr. Torben Hansen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 17:51

Torben Hansen (S):

Jamen nu er vi jo kommet ud på bortforklarelsernes overdrev. Det korte af det lange er – og det ved hr. Dohrmann også – at der skal to positive parter til at lave en aftale. Som fru Ida Auken har læst op, har mødet været afholdt, og tilbagemeldingen til KL var lig nul fra ministeriet.

Det er måske blevet sådan, fordi ministeriet har kendt KL's notat af den 7. november, som er fra den samme dag, som sagen var til førstebehandling, hvor KL siger, at det bedste ville være den her delegationsbestemmelse. Så får vi beskyttet grundvandet, og alle kommunerne bliver kompenseret for det, som de selvfølgelig skal. Men hvis det er sådan, at alt andet vakler og falder, jamen så bliver vi jo nødt til at tage det

næstbedste eller tredjebedste eller fjerdebedste. Det er så DUT'en, og det er så også det, der i Miljøministeriets notat lige pludselig bliver til det, man har anbefalet. Nej, det har man bestemt ikke anbefalet. Men der skal altså to positive parter til at lave en aftale, og så nytter det ikke noget, at den ene part – i det her tilfælde Miljøministeriet – ikke på noget som helst tidspunkt er gået aktivt og positivt ind i at lave den her aftale.

Så det helt grundlæggende spørgsmål endnu en gang til hr. Jørn Dohrmann: Gør det ikke indtryk, at alle de, der sidder med det her, altså kommunerne og vandværkerne, alle vandværksorganisationerne – helt ned til dem, der sidder en formand med et rødt ringbind, og som op-pumper 100.000 eller 50.000 kubikmeter vand om året – siger, at det her ikke duer?

Kl. 17:53

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak. Hr. Jørn Dohrmann for at svare.

Kl. 17:53

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen alting gør indtryk på mig, og det var jo også derfor, at vi under førstebehandlingen besluttede, at de nu skulle have muligheden for at mødes, så de kunne diskutere situationen igennem. Jeg må så også henholde mig til, at når KL svarer, at hvis det her skal gennemføres og man ikke kan finde en anden aftale, så er det DUT-systemet, man gerne ville læne sig op ad.

Det er fuldt forståeligt for mig, og jeg har selvfølgelig accepteret KL's notat, fordi man ikke kan blive enige. Jeg skal ikke gøre mig til overdommer over, om det er regeringen, der ikke vil på det her område, eller om det er KL. Man kan have nogle formodninger, men det skal jeg undlade at komme ind på her.

Jeg havde gerne set, at alle kommuner, som havde haft udgifter, også ville få de udgifter dækket. Det sagde jeg under førstebehandlingen, og det mener jeg også her. Men jeg må bare konstatere, at de to parter, som skulle finde hinanden, ikke kunne finde hinanden.

Kl. 17:54

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak for det. Der er en markering mere til korte bemærkninger, men jeg kommer altså til endnu en gang at bede om lidt mere ro i salen, ellers kunne jeg finde på at vælge at afbryde forhandlingen, og vi er altså kun få minutter fra en afstemning. Hvis I har behov for at snakke et kvarter, kan jeg fint som formand afbryde forhandlingerne, mens I taler færdigt, men jeg kan

også vælge at give ordet til den næste til korte bemærkninger. Nu kan jeg høre på decibelniveauet i salen, at det er det valg, jeg træffer. Så værsgo til hr. Per Clausen.

Kl. 17:54

Per Clausen (EL):

Så har jeg også oplevet det: at Folketingets medlemmer foretrækker at lytte til mig i stedet for at snakke sammen. (*Munterhed*). Det er ikke så ringe endda.

Til hr. Jørn Dohrmann vil jeg bare sige: Er det ikke korrekt, at hr. Jørn Dohrmann under førstebehandlingen af den her sag sagde, at det forslag, der lå fra regeringens side, ville føre eller kunne føre til dårligere vandkvalitet, kunne føre til, at vi i fremtiden skulle rense vandet, og derfor så han gerne, at man fandt en anden model, og at det skulle man forhandle med KL om? Er det ikke også rigtigt, at den model, KL har foreslået, ville sikre præcis det, hr. Dohrmann ønsker at opnå, nemlig at kommunerne fik de penge, som de har brug for til at rense vandet, og at de, som ikke har brug for penge til at sikre grundvandet, ingen fik?

Så hr. Dohrmann kan få det, præcis som han vil have det, hvis han stemmer for det ændringsforslag, som vi har stillet. Det er et ændringsforslag, som er i nøje overensstemmelse med, hvad KL klart har sagt, de ønsker.

Kl. 17:55

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Jørn Dohrmann til at svare. Værsgo.

Kl. 17:55

Jørn Dohrmann (DF):

Tak. Jamen jeg sagde lige for et øjeblik siden, at jeg gerne havde set, at man havde fået dækket de omkostninger, man har i forbindelse med kortlægning af sine vand- og vandindvindingsområder, for det er uretfærdigt, som jeg ser det, at nogle bliver belønnet for at have svinet vandet til, som bl.a. her i København og i Esbjerg, og så er der andre, der skal kortlægge vandet for dem fremover. Det hersker der ingen tvivl om.

Men vi er også nødt til at forholde os til, at de to parter ikke kan blive enige. De har haft muligheden for at afholde et møde; det var det, regeringen lovede under førstebehandlingen: at den ville afholde et møde med KL. Og man kan så ikke blive enige. Der har KL jo også svaret i et notat fra den 7. november, at hvis man ikke blev enige på det område her, og skal det her gennemføres, så er det DUT-systemet, de ønsker skal bruges fremover.

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Hr. Per Clausen til anden og sidste korte bemærkning. Værsgo.

Kl. 17:56

Per Clausen (EL):

Jeg må vel konstatere, at hr. Jørn Dohrmann nu stemmer imod et ændringsforslag, som er præcis på den måde, han ønskede, at den her lov skulle indrettes på. Hvorfor gør hr. Dohrmann så det? Det gør han, fordi regeringen, da KL foreslog det over for regeringen, afviste det. I en situation, hvor KL og regeringen ikke kan blive enige, vælger hr. Jørn Dohrmann at støtte regeringen, på trods af at han tidligere har sagt og stadig siger, at når det kommer til det konkrete indhold, er han enig med KL.

Altså, hvad er fornuften og logikken i, at hr. Jørn Dohrmann sikrer en lovgivning, som er præcis det modsatte af det, hr. Jørn Dohrmann ønsker sig, bare fordi regeringen nægtede at lytte til KL?

Kl. 17:57

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Værsgo til hr. Jørn Dohrmann til sidste svar i den omgang her.

Kl. 17:57

Jørn Dohrmann (DF):

Jo, men jeg tror også, at hr. Per Clausen mener – også når han selv og Enhedslisten engang kommer i opposition – at man skal kunne føre nogle forhandlinger med ægte vilje og ikke kun på skrømt, uanset hvem det er, der fører dem på skrømt.

Det, man gerne skal forholde sig til, er jo, at man, når man har nogle møder, kommer frem til nogle resultater. Vi står over for det samme problem med hensyn til batterierne, som jeg lige nævnte. Vi kan nævne mange andre eksempler, hvor to parter jo aldrig ville opnå at blive enige, fordi den ene kunne have en større fordel ved ikke at blive det.

Jeg må derfor bare sige, at i det høringssvar, som KL jo selv har afleveret den 7. november, skriver de jo ganske tydeligt, at hvis de skal vælge en metode, når man ikke er enig, så er det DUT-princippet, man vælger. Så hvor svært kan det være? KL har jo givet svaret her, og det forholder vi os til. Vi må også sige, at KL havde chancen for at indgå en aftale med regeringen, og det har de ikke ønsket.

Kl. 17:58

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da dette ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning, når medlemmerne i ro og mag har fundet deres rette pladser. Det afventer vi lige.

Afstemning

Kl. 17:59

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der skal stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (S, SF, RV og EL). Vi er vist så meget på plads, at der kan stemmes. Så kan der stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 47 (S, SF, RV og EL), imod stemte 58 (V, DF, KF og LA), hverken for eller imod stemte: 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ændringsforslag nr. 1 stillet og tiltrådt af samme mindretal er herefter forkastet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 25: Forslag til lov om ændring af lov om offentlige veje. (Sikkerhedsforanstaltninger i jernbane-overkørsler).

Af transportministeren (Lars Barfoed). (Fremsættelse 08.10.2008. 1. behandling 30.10.2008. Betænkning 04.12.2008).

Kl. 18:01

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.